

Boda Edit

A HOSSZÚTÁVFUTÓ JEGYZETEIBŐL

Végre hát a félelmen
túlra léptem. Egy
szakadék száját
varrdosom, csillagtól
csillagig fut a
szélből sodort
izmos cérnaszál.

Tű. Tű. Tű.
Csillag. Csillag.
Hídra rásült holdvilágtozás.

Fekete kútból száll,
egész közel jön a vigasztalás.
Csillagvágányon szaladok.
Szivárványba hull, csak
hull a lábnyomom.

AZ ÉLET. SZÉT

Éjbálnáim hófüvet legelnek.
Minden reggelre meghal egy közülük,
előtte hosszan énekel. Arra ébredek.

BEVEZETÉS A TENGERHEZ

Vigyázz, a tenger mostanra már bezárt.
Nem lesz itt semmi csobogás. Isten
állatkái, a szent angyalok mindig
csak játszadoznak. Mindenféle
gépet tolnak maguk előtt. Ó, boldog,
boldog állatok! De ott, emberek
a ligetben. Szívrozsa szerkesztés.
Halványan fellüktető testek, amik a növekvő
tengerkapu mellől nem és nem tángítanak sehogy.

UTOLSÓ VACSORA

A vádinal terített asztal. A
kis vándort terített asztal várja ott:
tányér, kanálka, villáska, kés. – Öleld
magadhoz azt a magányos asztalt! A madár
madárteste nem rebben, nem rebbenhet, a növény
növényteste nem rezdül, nem rezdülhet,
körül csak a nagy pusztaság álmodja egyre
éber álmait. Ne sírj hát, vándor.
Leszel másik élet, leszel eledel, vagy csak
homokpihe a pusztaság bolygó hajósainak hajában.

MADÁRFRESKÓ

Az időkabátból kifoszlott egy fecske,
tűzhatár drótjába akadt bele teste,
korhadtt csókok nyomták gépesített szárnyát,
űrbe dobta szívét: baobab virágát.

HÜBRISZ

Lelőni egy angyalt,
mely küllő nélküli kerékként
csak forog tovább a levegőben,
majd mint pályáját tévesztett napkorong
odacsapódik a földhöz.
Súlyos csillagok születnek így.
Fényfürtök mustja sajtolódik.

Megtehetjük,
hiszen van fegyverünk.

ÉJSZAKAI VONULÁS

A szívben végül csak
megülepszik valahogy a bégetés,
a lélegzet beszorul a növények közé.
Alszik a tárnics és a lépések alatt
szétroppanó üres csigaház.
A hely peremén felvillan
egy szikla magnetit szeme.